

Biti otvorene pameti...

[...] Doista je potrebno shvatiti što u ovom slučaju znači 'otvoriti pamet', to jest što bi to bila zatvorena pamet, za razliku od otvorene i obrnuto. Ako sveti Luka veli da je Krist otvorio pamet apostolima da razumiju Pisma, onda je otvorena pamet ona koja se oslobađa neznanja glede Boga, što postiže snagom objave koju nam je donio naš Gospodin. U tom slučaju možemo reći da im Krist čisti i srce, te je otvoreno srce ono koje se oslobađa grijeha. Zato im on i veli da će se u njegovo ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha. Pri tome je mislio na njih kojima je on otvorio pamet i srce da mogu drugima prenijeti tako dragocjeno iskustvo. Samo takvi mogli su biti pravi svjedoci Krista uskrsloga, ali i stvarati čvrsto i kvalitetno društvo. Apostoli su doista do toga trenutka bili zatvorene pameti prema Bogu, te im ništa drugo nije moglo pomoći da prođu pod 'otvorene', to jest 'napredne' osim Kristova uskrsnog zahvata. Nakon toga su ustrajnim i postojanim radom propovijedanja vjere uspjeli preobraziti društvo u kojem su živjeli pozivajući ljude na obraćenje i na odricanje od grijeha.

U vremenu u kojemu je započeo navještaj radosne vijesti svim ljudima, navjestitelji su znali da idu među ljude zatvorene pameti, koji ne mare za Boga i koji grcaju u bezboštvu i grijesima odbacujući njegov Zakon i put života. No nisu se strašili to reći, jer su bili svjesni da samo Bog može učiniti njihove pameti i srca otvorenima da čuju pravu istinu o sebi samima i pravu istinu o Bogu koji ljude poziva na obraćenje i spasenje. Upravo to su bile pretpostavke novoga čovjeka i novoga društva koje je kršćanstvo stvaralo, jer je odgajalo ljude da budu otvoreni za Boga, kao i samo društvo za istinske vjerodostojne vrijednosti utemeljene na vrijednosti i dostojanstvu ljudske osobe i naravi.

[...] No nas koji u Krista vjerujemo i koji smo ga susreli i doživjeli kao Uskrsloga ne smije zbuniti zatvorenost ovoga svijeta za Boga i za istinske vrijednosti ljudskoga života, već naprotiv, trebamo biti još odvažniji svjedoci. Upravo to Gospodin traži i od nas, kao što je tražio od apostola govoreći: Vi ste tome svjedoci. Budimo svjedoci njemu na slavu, a na spasenje sebi i svima kojima ćemo navijestiti istinsku veličinu čovjeka u otvorenosti Bogu.

<https://www.vjeraidjela.com/bit-i-otvorene-pameti-i-razmisljanje-uz-3-vazmenu-nedjelju-b/>

Obasjaj nas, Gospodine, svjetlom svoga lica!

Kad zazovem, usliši me, Bože, pravdo moja,
ti što me u tjeskobi izbavi:
smiluj mi se, usliši moju molitvu!

Znajite: Gospodin čudesno uzvisuje prijatelja svoga;
Gospodin će me uslišiti kad ga zazovem.

Mnogi govore: »Tko će nam pokazati sreću?«
Obasjaj nas, Gospodine, svjetlom svoga lica!

Čim legnem, odmah u miru i usnem,
jer mi samo ti, Gospodine,
daješ miran počinak.

Otpjevni psalam: Ps 4, 2.4.7.9

PROMIŠLJANJE

SV. JURAJ – 23. tavnja

Jedan od najslavnijih kršćanskih mučenika Istočne i Zapadne Crkve. Hrabro se borio protiv zla, pomagao bližnjima, za vjeru i Boga dao je svoj život. Njegovo štovanje je rasprostranjeno širom Europe, a neke ga države štiju kao svoga zaštitnika.

23. tavnja je blagdan sv. Jurja, mučenika čiji je život obavljen legendama, pa je teško doći do povijesne istine. Pretpostavlja se da je bio rimski časnik, te da je za trajanja Dioklecijanovog progonstva 303. godine podnio mučeništvo. Njegov grob u Palestini bio je poznato hodočasničko mjesto sve do 12. stoljeća, kada je sultan Saladin, u vrijeme rata s križarima, srušio njemu posvećenu crkvu. Već u 4. stoljeću u Siriji nalazimo crkve posvećene sv. Jurju. U Egiptu to ime nosi 40 crkava i 3 samostana, a na otoku Cipru nalazi se 60 svetišta u čast sv. Jurja. Car Konstantin Veliki podigao je u Carigradu crkvu koju je posvetio ovome svecu.

Kao svoga zaštitnika slavili su ga srednjovjekovni vitezovi i križari. Seljaci ga zazivaju kao zaštitnika kornja. Svetog Jurja od najstarijih vremena slave mnogi svečani govori i romansirani životopisi. Svojim su ga spisima proslavili sv. Grgur Turonski i Venancije Fortunat. U srednjem vijeku slavljen je i mnogim skazanjima, a brojne su i slike koje ga prikazuju. Treba reći i da je prikaz sv. Jurja na konju, dok probada zmaja od kojeg je spasio djevojku, samo legenda. Naime, krivo je protumačena jedna slika u Carigradu koja prikazuje cara Konstantina kako gazi probodena Neprijatelja ljudskoga roda. Pučka mašta tu je sliku pripisala sv. Jurju i vrlo brzo proširila legendu o spašenoj djevojci, pa je to postala opća slika za prikazivanje sv. Jurja. Zaštitnik je Engleske, Portugala, Armenije, Katalonije i Litve, a država Gruzija ime je dobila po tom svecu. Zaštitnik je Rio de Janeiro, Barcelone, Genove, Senja i Lovrana.

<https://hkm.hr/svetac-dana/sveti-juraj/>

KONTAKT

Polijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”

PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 12 • broj 483 • 2021. godina

TREĆA VAZMENA NEDJELJA

18. travnja 2021.

Trebalo je da Krist sve to pretrpi
i treći dan uskrsne od mrtvih.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 24,35-48

U ono vrijeme: Učenici su Isusovi pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: »Mir vama!« Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: »Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.«

Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: »Imate li ovdje što za jelo?« Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede.

Nato im reče: »To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano.« Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: »Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci.«

Papa Franjo - Jorge Mario Bergoglio

KNJIGA:

ŽELIM TI OSMIJEH

Za povratak radosti

Osmijeh je milovanje, dar koji ima veliku vrijednost. Trebamo se iznova naučiti smiješiti, dopustiti da nas preplavi nova radost. Papa Franjo

U neizvjesnošću ispunjenoj sadašnjosti papa Franjo ovom knjigom svim ljudima nudi recept za istinsku sreću i za postizanje vedrine.

"Na stranicama ove knjige nalazi se tajna radosti."

<https://issuu.com/verbum.hr/docs/>

Biti ljudi vjere

Oni su pričali, što su doživjeli i kako su ga prepoznali. Taj način svjedočanstva pripada izvorima kršćanstva. Mi smo danas kršćani, jer je u proteklih dvije tisuće godina uvijek bilo muževa i žena, koji su pričali, što su doživjeli i kako su ga prepoznali. Pritom igra sasvim bitnu ulogu to, da se radi o osobnim iskustvima i o osobnom prepoznavanju.

U Evangelju ove nedjelje radi se najprije o učenicima, koji su se vratili iz Emausa i tada o jedanaestorici i drugim učenicima koji su se nakon Uskrsa okupili i međusobno govorili, međusobno izmjenjivali iskustva. Ali, to ne ostaje kod pojedinačnih iskustava, uvijek iznova se izvještava o zajedničkim iskustvima. Na putu u Emaus bila su dvojica učenika, a sada se radi o puno većoj grupi. Oni su ga iskusili zajedno. Sam Isus stupa u njihovu sredinu, i oni se najprije prestrašišu i imali su veliki strah. Ipak su ga susreli – vide ga svojim očima, gledaju ga, njihove ga ruke opipaše... (usp. 1 Iv 1,1) I njihov se strah povlači pred čuđenjem i zbog radosti. Put do vjere je težak put, do nje učenici dolaze polako. Susret s Uskrnulim, njegove riječi, njegovo tumačenje Pisma i njegova vlastita puta, sve to postaje dio osobnog iskustva učenika i konačno ih čini ljudima vjere. Upravo u tome leži razlika, koju Uskrs čini: iz onih, koje je Isus zvao i koji su ga slijedili na njegovom putu i iz onih koji su bili očarani čovjekom iz Nazareta i njegovom porukom i onih koji su imali velika očekivanja od njega, postaju ljudi vjere, osobno su prihvaćeni na Isusovom putu. To ih je koštalo da do toga dođu.

Američki teolog i psiholog James Fowler spominje u svojoj knjizi "Stupnjevi vjere" teologa Richarda Niebuha, koji je niz godina radio na pokušaju, da formuliра sveobuhvatni vid vjere. Niebuhr uspoređuje vjeru s jednom kockom. Promatrač može vidjeti i opisati iz svakog vidokruga najmanje tri strane kocke. Ali kocka ima također naličje, dno i unutrašnju stranu. Više vidokruga moraju se u isto vrijeme međusobno koordinirati, da vjeru razumijemo i objasnimo. I Niebuhr je bio svjestan, da vjeru ne možemo jednostavno istražiti izvana. Vjera nas pogađa uvijek na bilo koji način osobno. Vjera je tajna od puno puta zamršenih teškoća, jer mi – bilo da smo vjernici ili nevjernici – uvijek smo na bilo

koji način zbunjeni. Mi smo na taj način, koji ima prostorno značenje, involvirani u fenomen, kojeg pokušavamo razumjeti.

Nakon uskrsnuća, učenicima najprije teško pada vjerovati, ali oni su također tu i tamo lukavi, prepređeni, budući da su oni u uskrsnulome ipak točno susreli onoga, kojega su za vrijeme njegova života slijedili i kojega su mnogi u njegovoj patnji napustili. Postoji osobni odnos; stid i razočaranje. Ali sada i sasvim novo iskustvo: on živi, on je kod njih i zove ih na nov način nasljeđivanja: oni trebaju biti svjedoci, sve, što su s njim doživjeli i od njega čuli, trebaju predati drugim ljudima.

Sve nas to nanovo poziva, da nakon Uskrsa razmislimo o našoj vjeri. Jednom je tu pitanje o našem osobnom odnosu prema njemu – koja mi iskustva, koji susreti dolaze na pamet? A tada je tu njegov naglog, da budemo svjedoci.

Isusova riječ je ponuda, poziv, kojem se može odazvati, jedna otvorena mogućnost. Isusu je svaki oblik pritiska stran s kojim bi nas on možda manipulirao, i našu slobodu ne bi respektirao. Bog, kojega nam Isus predstavlja, nagovara nas i zahtjeva od nas, ali nikada ne prisiljava na nešto. Naše svjedočanstvo treba biti primjereno: "Mi smo tu, da horizont mogućega proširimo, što se ljudima koji ne poznaju Boga ili ne prihvaćaju ozbiljno Krista, čini kao nemoguće" (Tomas Halik). To proizlazi iz Uskrsa – iz uskrsnog događaja, dakle Isusova uskrsnuća, i iz pričanja i susreta učenika s Uskrnulim: On proširuje naš horizont i pokazuje nam alternativne mogućnosti već ovdje i sada i usred svijeta u kojem živimo. Zato moramo uvijek sve više biti ljudi vjere.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/3-vazmena-nedjelja-2/>

„Gospodine moj i Bože moj: u tvoje ruke predajem i prošlost i sadašnjost i budućnost, sve što je malo i sve što je veliko, sve što je nevažno i sve što je važno, stvari vremenske i stvari vječne.“